

Sobota po 2. neděli adventní

Sir 48,1–4.9–11

Prorok Eliáš povstal jak oheň a jeho slovo plálo jak pochoděň. Přivedl na ně hlad a svým rozhorlením zmenšil jejich počet, neboť nemohli snést příkazy Páně. Slovem Páně zavřel nebe, třikrát dal sestoupit ohni. Jak ses proslavil, Eliáš, ve svých dívech, kdo se může chlubit, že je ti podobný? Byl jsi uchvácen ohnivým vichrem ve voze s ohnivými koňmi. **Je psáno o tobě, že jsi připraven pro určitý čas, abys utišil hněv, dříve než vzplane, abys otcovo srdce smířil se synem a obnovil Jakubovy kmeny.** Šťastní, kdo tě viděli a tvým přátelstvím byli vyznamenáni!

Mt 17,10–13

Když sestupovali z hory, zeptali se učedníci Ježíše: „Pročpak učitelé Zákona říkají, že napřed musí přijít Eliáš?“ Odpověděl: „**Eliáš jistě přijde a obnoví všechno.** Ale říkám vám: Eliáš už přišel, ale nepoznali ho a udělali s ním, co chtěli. Tak i Syn člověka bude od nich trpět.“ Tehdy učedníci pochopili, že jim mluvil o Janu Křtiteli.

Je psáno o tobě, že jsi připraven pro určitý čas, abys utišil hněv, dříve než vzplane, abys otcovo srdce smířil se synem a obnovil Jakubovy kmeny.

Eliáš jistě přijde a obnoví všechno.

Hodnoty mají co do činění s důstojností. Chrání důstojnost člověka. Kdo vnímá svou vlastní hodnotu, nemá zapotřebí snižovat hodnotu ostatních. Dokáže se těšit z hodnoty druhých, uznávat ji a podporovat. Kdo však má pocit, že sám žádnou cenu nemá, musí druhé neustále snižovat, aby dokázal snést sebe sama.

Latinské slovo pro hodnotu – *virtus* – znamená „síla, zdroj energie“. Hodnoty jsou zdroje, ze kterých čerpáme sílu. Anglické slovo pro hodnotu – *value* – pochází z latinského slovesa – *valere* – což znamená „být zdravý, silný“. Hodnoty udržují nás a naše soužití zdravé a posilují naši společnou práci.

Už před 2500 lety popsali řečtí filozofové, především Platón, čtyři základní lidské hodnoty: spravedlnost, statečnost, uměřenost a moudrost. Křesťanská tradice je z řecké filozofie přejala a nazvala je „kardinální ctnostmi“. K těmto hodnotám připojila ještě tři křesťanské ctnosti: víru, naději a lásku. Tyto hodnoty jsou nezávisle na západní kultuře spojeny se základní podstatou člověka. Chrání důstojnost člověka ve všech náboženstvích a kulturách – i když mají v mnoha různých jazycích lidstva rozdílná jména – a mají platnost až dodnes.

Jako první základní lidskou hodnotu je třeba jmenovat spravedlnost. Ta pro Platona znamená především činit po právu sám sobě, své podstatě, správným způsobem hodnotit své vlastní tělo, duši a ducha. Kdo je sám k sobě spravedlivý, nenechá se ohnout, jde zpříma a čestně svou cestou. Bude napřimovat také ostatní a spravedlnost tak získává sociální rozměr – být spravedlivý vůči druhému člověku. Latiníci to nazývali – *suum cuique* – každému, co jeho jest. To vede ke spravedlnosti mezi lidmi: ke spravedlivému rozdělování statků, spravedlivému rozdělení příležitostí, spravedlivým šancím na vzdělání, spravedlivé mzdě.

Ježíš nazývá blahoslavenými ty, kteří hladoví a žízní po spravedlnosti. Ví, že zde na zemi žádné absolutní spravedlnosti nedosáhneme. Ale musíme vždy usilovat o to, abychom vytvořili spravedlivé struktury a příležitosti jak ve firmách, tak po celém světě. „Kdo seje spravedlnost, sklídí pokoj,“ říká Bible. Bez spravedlnosti není pokoj ani ve firmě, ani v rodině, ani ve světě. Pokud ve firmě vládnou nespravedlivé struktury, ztratí se mnoho energie tím, že se jimi lidé vyčerpávají a vzpírají se jim, místo aby svou energii napřeli do práce. Je-li všechno uspořádáno spravedlivě a správně, je tato energie uvolněna pro vlastní aktivitu a plánování. V nespravedlivých poměrech probíhá neustále zákopová válka mezi soupeřícími uskupeními i v rámci hierarchie. Spravedlnost je tedy skutečným zdrojem síly jak pro jednotlivce, tak pro firmu.

Anselm Grün, Jochen Zeitz – Bůh a peníze, KNA 2013

Jak mohu obnovovat hodnoty svého života? V čem nežiji podle křesťanských hodnot ve své práci?

Nesnaž se omluvit své chyby, snaž se spíše napravit je. Don Bosco – MB III,617

